

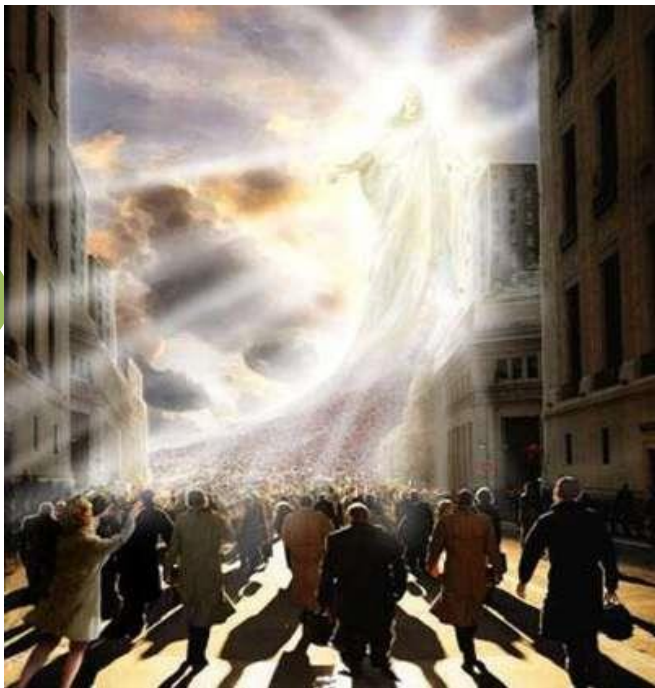
Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

**De wegname
en opname
van de Gemeente
en...
Christus'
wederkomst**

Gedigitaliseerde Bijbelstudie,
(zo goed als) in **originele tekst.**

Een eschatologische verhandeling

Deel 1

Inleiding en samenvatting

Voor de behandeling van ons onderwerp is het nodig, dat wij ons eerst bezighouden met de identiteit van de vrouw van [Openbaring 12](#).¹ Wij stel-

¹ Of deze, ook 'vers voor vers': [Openbaring 12](#) (noot AK)

len vast, dat de vlucht van deze vrouw in de hier bedoelde woestijn en haar verblijf aldaar samen moeten vallen met de periode van de Grote Verdrukking. Wij stellen ook vast, dat deze woestijn een plaats op aarde moet zijn.

Met de **wegname** bedoelen wij wat in Openbaring 12 beschreven wordt als de vlucht van de vrouw in de woestijn:

- 3 • *“En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die **door God voor haar gereedgemaakt** was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen.”* (Openb.12:6, HSV)
- *“En aan de vrouw werden 2 vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang.”* (Openb.12:14, HSV)

Na ampele (= breed- of uitvoerige) overweging komen wij tot de slotsom, dat de vrouw niet is Maria, ook niet Israël (waarbij nog even wordt opgemerkt, dat de Joden niet het ganse Israël zijn ²) en evenmin

² Het volk van Israël bestaat uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die later van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het 'huis van Israël' en het 'huis van Juda' (de zgn. Joden). Het 'huis van Israël' bestaat uit 10 stammen, die in de loop van de geschiedenis **weggevoerd** zijn **uit het beloofde land Kanaän/Palestina**. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij tot op heden (in het 'verborgen', vaak zonder het zelf te weten) wonen. Het zijn vooral de zgn. 'christelijke' landen in Noordwest Europa en de landen, waar velen later naar toe zijn

de Gemeente (de heiligen) van alle tijden, doch de **Bruidsgemeente**.

Deze Bruidsgemeente bestaat uit dat deel, van de bij Christus' wederkomst levende heiligen, dat waardig bevonden wordt om in te gaan tot [de Bruiloft van het Lam](#).

4 Omdat een juist begrip van wie de mannelijke zoon zal zijn mede bepalend is voor het inzien, dat er zowel een wegname als een opname zal zijn, is een uitweiding over zijn identiteit eveneens noodzakelijk. Daarbij zal terloops het verband tussen Israël en de Gemeente ter sprake komen en iets

gemigreerd, zoals Amerika, Canada, en Australië. Het 'huis van Juda' bestaat uit 2 stammen, namelijk het volk van Juda en Benjamin die, in de dagen dat Jezus op aarde was, in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. Het 'huis van Juda', de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom. 11:25).

Het huidige land Israël (waar heden voornamelijk de 2 stammen van het 'huis van Juda' – de Joden – wonen) doet thans haar rechten gelden op het land Palestina. Historische rechten, waarvan we ook lezen in de Bijbel. Als de tijd daar is dat het profetisch Woord vervuld wordt, dan kan het niet anders of geheel Israël (alle 12 stammen) zal uiteindelijk in bezit komen van **geheel Kanaän/Palestina** en van de stad Jeruzalem (zie Gen.15:18). Abrahams nakomelingen zouden volgens de Goddelijke belofte het land Kanaän bewonen. Dat land zou zich uitstrekken van de beek van Egypte (een kleine rivier ten oosten van de Nijl) tot aan de rivier de Eufraat. Voor ons zijn het tekenen dat we in de (Bijbelse) 'laatste dagen', vlak voor de wederkomst van Jezus, leven. Daarom is het juist in deze tijd belangrijk om na te gaan wat de Bijbel over deze dingen zegt. (noot AK)

over het herstel van Israël gezegd worden. Voorts is het nodig te weten, dat de wederkomst van Christus nochtans **2 fasen** omvat. Er zal een **on-zichtbare** wederkomst –ter Bruiloft– en een **zichtbare** –ten oordeel– zijn (en die 2 wederkomsten vallen niet samen)

5

Bij de wegname zal alleen de Bruidsgemeente betrokken zijn, “zij die levend overblijven”. Maar de opname zal een zaak zijn, waarbij de gehele Gemeente (van alle tijden) betrokken is. Deze opname is echter géén opname in de hemel, maar een – de wederkomende Jezus (dan zichtbaar voor de gehele wereld) – **tegemoet gaan** in de lucht, om met Hem terug te keren op aarde.

In dit verband moet dan nog **iets** gezegd worden over de “laatste bazuin” en de gebeurtenissen die deze inluiden.

Tot slot, en dit wordt aan de hand van het Hooglied toegelicht, moet erop worden gewezen, dat met de leer, dat er een wegname èn een opname zal zijn, de enige mogelijke verklaring gegeven wordt voor de tijdelijke scheiding, die er zal zijn tussen de Bruidegom en de Bruid(sgemeente) na de **Bruiloft van het Lam.**

De Grote Verdrukking

Over de Grote Verdrukking wordt onder andere geschreven in [Openbaring 13](#).³ Het “beest uit de

³ Of deze, ook ‘vers voor vers’: [Openbaring 13](#) (noot AK)

zee” is de “antichrist”, het “beest uit de aarde” is de “valse profeet”. Van het “beest uit de zee”, de antichrist, wordt gezegd, dat het 42 maanden (en dit is **niet** 7 jaar, maar **3½ jaar**) zal heersen (“macht gegeven”):

- “En het (beest uit de zee, de antichrist) werd een mond gegeven om grote woorden en godslasteringen te spreken, en het werd **macht gegeven** om dit 42 maanden lang te doen”. (Openb. 13:5, HSV)

6

Deze periode dus van 42 maanden of 3½ jaar komt ook elders in het Boek Openbaring voor, namelijk in [Openbaring 11:2b-3](#) (HSV), ⁴

- “...En zij zullen de heilige stad vertrappen, 42 maanden lang. En Ik zal Mijn 2 getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleding gekleed, 1260 dagen lang profeteren.”

Hier – in Openbaring 11:2-3 – **1260 dagen** genoemd en in Openbaring 12:6+14 **1260 dagen**, respectievelijk **3½ “tijd”**. Het ligt voor de hand, dat in al deze gevallen “dezelfde” periode (de Grote Verdrukking) wordt bedoeld. Het Boek Openbaring is tafereels-gewijze geschreven. De verschillende taferelen tezamen geven ons een totaalbeeld van een bepaalde gebeurtenis of van een bepaalde episode (zie hiervoor het “Diagram van het eschatologisch gedeelte van het Boek Openbaring”, achterin deze studie vermeld [of onderstaand schema uit de studie “[Dingen die met haast geschieden moeten](#)” – AK]).

⁴ Of deze, ook ‘vers voor vers’: [Openbaring 11](#) (noot AK)

Bijlage 1:

De taferelen van het boek Openbaring en hun tijdmarkering

Tafereel	Passage uit Openbaring	Omschrijving	Eindtijddata						
			*1	*2	*3	*4	*5		
1	1:10 t/m 3:22	Verschijsing van Jezus, Die de 7 brieven dicteert	>>>>>	>>>>					*5
2	4:1 t/m 5:14	Troongezicht met het Lam en het Boek met 7 zegels	>>>>>						
3	6:1-17	Opening eerste 6 zegels		>>>>	>>>>>>				
4	7:1-8	Verzegeling van de 144.000			>>>>>				
5	7:9-17	Martelaren van de grote verdrukking				>>>>>			
6	8:1 t/m 9:21	Opening 7 ^{de} zegel met 7 bazuin-engelen; blazen van eerste 6 bazuinen		>>>>	>>>>>>	>>>			
7	10:1 t/m 11:14	Engel met voeten op aarde en zee, de 7 donderslagen, het Boek dat Johannes moest openen, het meten v.d. Tempel Gods, de 2 getuigen van de grote verdrukking		>>>>>	>>>>	>>>>>			
8	11:15-19	Blazen van de 7 ^{de} bazuin					>>>		
9	12:1-18	Vrouw bekleed met de zon			>>>>>	>>>>>			
10	13:1-18	Antichrist en valse profeet				>>>>>			
11	14:1-5	Lam met de 144.000						>>>>>	
12	14:6-13	3 engelen met oordeelsaankondiging					>>>		
13	14:14-20	Graan- en wijnoogst		>>>			>>>		
14	15:1 t/m 16:21	7 engelen met fiolen						>>>	
15	17:1 t/m 19:5	Hoer Babylon en haar val				>>>	>>>>>		
16	19:6-10	Bruiloft van het Lam		>>>					
17	10:11 t/m 20:15	Wederkomst van Jezus, satan gebonden, het 1000-jarig Rijk, het eindoordeel (gericht)					>>>	>>>>>	
18	21:1-8	Nieuwe hemel en de nieuwe aarde							>>>>>
19	21:9-27	Het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid van het Lam		>>>					>>>>>
20	22:20	Stroom van levend water uit de troon, waarschuwingen		>>>	>>>				>>>>>

* Gearceerde lijn 1 = Het begin der smarten

* Gearceerde lijn 2 = De Bruiloft van het Lam

* Gearceerde lijn 3 = Het begin van de grote verdrukking

* Gearceerde lijn 4 = DE zichtbare wederkomst

* Gearceerde lijn 5 = Eind van het 1000-jarig Rijk

De identiteit van de vrouw van Openbaring 12

Uit Openbaring 12 leren wij, dat er een “vrouw” zal zijn, die tijdens de Grote Verdrukking bewaard zal worden in de “woestijn”:

- “*En de vrouw vluchtte naar de **woestijn**, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen.*” ... “*En aan de vrouw werden 2 vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de **woestijn** zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een*

tijd en tijden en een halve tijd (= 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de antichrist).” (Openb. 12:6+14, HSV)

Wie is deze vrouw?

I. Sommigen zeggen: **Maria, de moeder van Jezus.** Maar dat kan niet, om de volgende redenen.

a. Het gaat hier om toekomstige gebeurtenissen:

“Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden, en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven.” (Openb. 1:1, HSV)

b. God/de Bijbel doet niet aan mensverheerlijking. (Vergelijk Openb. 12:1, “En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van 12 sterren” – HSV).

c. De omstandigheden komen niet overeen, maar “typeren” soms alleen.

Het kind van Maria, Jezus, werd wèl reeds bij Zijn geboorte bedreigd (door Herodes), maar **niet** al direct “weggerukt tot God”!

Zijn latere hemelvaart was trouwens ook geen “weggerukt worden” (= in zekere zin: een vlucht). Na het kruis en de opstanding had Christus àlle macht! ⁵

⁵ Noot H. Siliakus: J.W. Embregts bestaat het (in zijn boek “Geen uitstel meer”, pag. 122) om onder dat “wegrukken” het (plotseling?) sterven van Jezus te verstaan (= “uit het leven weggerukt”), maar dit is een verklaring, die, zacht uitgedrukt, gezocht en gekunsteld is.

Voorts is Maria niet gevlucht in de woestijn (en die “woestijnperiode” had dan trouwens samen moeten vallen met de periode van de Grote Verdrukking, die zelfs nu nog **in de toekomst** ligt!). Haar vlucht (met Jozef) naar Egypte kan niet bedoeld zijn, want haar kind was toen juist bij haar (en niet “weggerukt”). Wèl zou men kunnen zeggen, dat Christus toen “weggerukt” werd van onder de macht van Herodes, maar **dàt** werd weer niet gerealiseerd door een opneming in de hemel, maar door een vlucht naar Egypte.

Inmiddels is ook wel duidelijk geworden dat, met **wie** men de vrouw ook identificeert, de “mannelijke zoon” van Openbaring 12 in ieder geval **niet** Christus **kan** zijn!

En wie moeten de “overigen van haar zaad” uit Openbaring 12:17, dan wel zijn als Maria de vrouw is die hier bedoeld wordt? Haar overige kinderen? De Joden?

- *“En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht [SV: de overigen van haar zaad], die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.”* (Openb. 12:17, HSV)

Van een vervolging van de “broeders van Jezus” verhaalt de Schrift niet. De Joden kunnen daarmee niet bedoeld zijn, want er is geen samenhang tussen de haat tegen Jezus en de haat tegen de Joden (die verband houdt met de straf voor het verwerpen van Jezus).

II. Anderen zeggen: de vrouw van Openbaring 12 is het volk Israël. Maar dat kan ook niet, om redenen die nu volgen.

a. Opnieuw: het gaat hier om toekomstige gebeurtenissen.

De lering, dat de vrouw hier Israël is, wordt in alle gevallen gecombineerd met de opvatting, dat de in dit hoofdstuk genoemde mannelijke zoon Jezus is. Wel, Jezus mag dan naar het vlees een zoon van Israël zijn, Zijn hemelvaart (alweer: geen “wegrukken”) vond ± 2000 jaar geleden plaats. De inconsequentie van de aanhangers van deze visie komt vervolgens naar voren, als men de vlucht van Israël wèl in de toekomst (in de tijd van de Grote Verdrukking) wil doen plaatsvinden. Gekunstelde verklaringen zijn dan het gevolg.

b. De rol van Israël in de toekomst moet volgens Gods heilsordering en het principe van de “voortschrijding” in Gods raadsplan der eeuwen een “bijrol” zijn. Openbaring 12 is het sleutel- en kernhoofdstuk van het Boek Openbaring (zoals ook bijna alle uitleggers erkennen); de daarin beschreven vrouw kan dus niet de naar vleselijke afkomst bepaalde groep van mensen zijn, die Israëlieten worden genoemd (spreken van een “geestelijk Israël” is verwarrend. Daaronder kan alleen verstaan worden het wedergeboren en geestelijk-denkend deel van [het 12 stammen-volk Israël](#)).

Daarmee is echter niet gezegd dat God Zijn belofte aan dit Israël niet zal nakomen, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit, dat het huidige Israël (voornamelijk het Jodendom van het huis Juda ⁶) slechts een klein deel vormt van dat 12 stammen-volk Israël. Maar in de heilshistorie neemt nù de Gemeente de voornaamste plaats in. Op geen andere wijze wordt men zalig, dan door het geloof in Jezus; niet door vleeselijke afstamming. En wie gelooft, komt in de Gemeente, niet in Israël. Zij, die geloven worden dan ook niet kinderen van Israël genoemd, maar Abrahams kinderen. De Gemeente echter bestaat voor een deel uit heidenen en een deel uit Israël. En uit haar midden zal dan een nieuw Israël, een “Israël van een hoger plan” voortkomen – de mannelijke zoon of de groep van 144.000). De in [Openbaring 7:4-8](#) ⁷ genoemde stamnamen rechtvaardigen de opvatting, dat dit wàre Israël (= strijder/heerser met God) zal voortkomen uit het Israël-gedeelte van de (Bruids-)Gemeente.

*“En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: **144.000 waren er verzegeld uit alle stammen van de Israëlieten.** Uit de stam Juda waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Ruben waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Gad waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Aser waren er 12.000 verze-*

⁶ Zie noot 2.

⁷ Of deze, ook ‘vers voor vers’: [Openbaring 7](#) (noot AK)

geld, uit de stam Naftali waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Manasse waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Simeon waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Levi waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Issaschar waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Zebulon waren er 12.000 verzegeld, uit de stam Jozef waren er 12.000 verzegeld, en uit de stam Benjamin waren er 12.000 verzegeld.” (Openb. 7:4-8, HSV)

12

- c. Israël is in zekere zin, symbolisch, te beschouwen als de vrouw van God de Vader, maar ook in het Oude Testament is de vrouw, die in het (trouw-)verbond met God treedt en dus deelt in de zegeningen ervan, het getrouwe en gehoorzame deel van Israël, de Gemeente uit Israël, zolang dat deel genoegzaam groot blijft. Als het 10-stammen Israël voor het grootste deel afkeurig geworden is, zendt God het in ballingschap en verstoot Hij Israël als Zijn vrouw. De scheidbrief, waarmee zij weggezonden werd, werd weliswaar ongeldig bij de dood van de Man (het **sterven** van Christus), maar bij bekering tot Christus, is haar “nieuwe” Man (Christus) toch een geheel andere dan de God van Israël van het Oude Testament (hoewel het dezelfde God is ⁸). De dood van de Man (Christus) heeft de si-

⁸ In Deuteronomium 6:4 staat: “**Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één!** (dus één Persoon!)”.

Dit wordt ook onderschreven door het feit dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed / geslagen (zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in

tuatie diepgaand gewijzigd. Dat blijkt ook hieruit, dat (het woord “bekering” zegt het reeds) Israël in de Nieuwtestamentische bedeling zodanig moet zijn veranderd dat zij ‘t predicaat “Christe-lijk” waardig is: de vrouw genoemd naar de man en “als tegenover hem” (Gen.2:18, “Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem [= ge]-lijk.”).

d. Tenslotte: de omstandigheden komen niet overeen.

Als Israël de vrouw moet zijn en de mannelijke zoon Jezus, dan is de ongastvrije houding van het deel Israël dat ten tijde van Jezus’ geboorte in Palestina verkeerde (de Joden) tegenover Jezus, niet goed te combineren met het beeld dat in Openbaring 12 geschilderd wordt: moeder en zoon worden beiden om hetzelfde (de geboorte) gelijkelijk bedreigd. Als het voor de vrouw (moeder) in Openbaring 12 een ongewenst kind zou moeten zijn (want zo’n onge-

Zijn 3 openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een ÉÉNHEID. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit 3 personen bestaat, is een dwaling. Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

1. de 1ste Openbaringsvorm van God: **de Vader**
2. de 2de Openbaringsvorm van God: **Jezus, de Zoon**
3. de 3de Openbaringsvorm van God: **de Heilige Geest.**

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest.

(noot AK)

wenst kind wàs Jezus voor de Joden), zou in dit hoofdstuk de vrouw de draak redelijkerwijs een handje hebben moeten helpen. Tot welk een dwaasheid leidt deze lering!

De vlucht van degenen, die in Judea zijn, naar de bergen, waarover Jezus in Zijn profetische rede spreekt (Matth.24:16, Mark.13:14, Luk.21:21) als Hij handelt over de Grote Verdrukking, betreft een vóórvulling van de geprofeteerde verschrikkingen van de Grote Verdrukking. Deze vlucht heeft namelijk betrekking op de tijd van Jeruzalems val in 70 na Christus (welke val eveneens door Hem werd voorzien) en dit wordt door Lukas 21:20 ook aangegeven. Deze vlucht werd eveneens door Jeremia voorzien (in Jer. 6:1)! Het in het tweede deel van Jeremia 6:1 bedoelde “kwaad uit het noorden” heeft hoofdzakelijk betrekking op de dreiging van [Gog](#) (ook nu nog toekomst), maar de omstandigheden tijdens Jeruzalems val in 70 na Christus gaven ook deze profetie een vóórvulling.

De Joden die in de Apostolische eeuw in Christus geloofden, waren voor het merendeel Benjaminieten (Galileeërs). Deze Christenen hebben tijdens het beleg van Jeruzalem gebruik gemaakt van de door vorst Titus gegeven mogelijkheid om de stad te ontvluchten. Zij trokken naar Pella in het Oost-Jordaanland. De 1260 dagen van Openbaring 12 zijn bij deze vlucht op geen zinnige wijze te betrekken.

De woorden van Jezus over het vluchten in de bergen van Judea worden vaak aangehaald om de identificatie van de vrouw van Openbaring 12 met Israël of met de Joden aannemelijk te maken. Ik heb u hier laten zien, dat deze redenering niet deugt. Maar tot een dergelijke profetie-uitleg komt men, als men nog niet ontdekt heeft, dat in de Bijbel soms in één tekst gesproken wordt over gebeurtenissen, die door vele eeuwen gescheiden worden, alsof ze direct op elkaar volgen (vergelijk de Messias-profetieën, en bijvoorbeeld [Daniël 11](#), waar in vers 40 bijna “geruisloos” wordt overgegaan van de tijd van Epifanes naar de tijd van de antichrist), en dat de Bijbelse profetieën soms vervulling en vóórvulling(en) hebben (de omstandigheden tijdens de val van Jeruzalem waren een vóórvulling van de voorzegging over de verschrikkingen tijdens de Grote Verdrukking). Verder: Ook wat verstaan moet worden onder de “overigen van haar zaad” (Openb.12:17), is niet duidelijk als de vrouw Israël moet zijn.

III. Er zijn er ook, die de vrouw van Openbaring 12 voor de **Gemeente-van-alle-tijden** houden. Deze uitleg maakt Openbaring 12 echter tot een hoofdstuk, dat een algemene beschouwing bedoelt te geven over de strijd en de verdrukkingen van de Kerk gedurende de gehele Gemeentelijke tijdsbedeling.

Vanaf hoofdstuk 6 geeft het Boek Openbaring echter “eindgeschiedenis”, want het is onmogelijk,

dat met “de grote dag, van Zijn toorn” (Openb. 6:17) wordt bedoeld de gehele huidige bedeling (vanaf Christus’ hemelvaart tot Zijn wederkomst), die niet zonder reden, nota bene, ook en juist “Bedeling der Genade” wordt genoemd!

16

Degenen, die van mening zijn, dat de vrouw van Openbaring 12 de personificatie is van de Christelijke Gemeente van alle eeuwen, leren doorgaans ook, dat de mannelijke zoon van Openbaring 12 Jezus is. Het is evenwel in strijd met alle redelijkheid en openbaring om Christus als een Zoon van de Gemeente te beschouwen. Juist het omgekeerde is waar; zoals Eva eens uit de **zijde** van Adam voortspoot, zo is ook de Gemeente voortgekomen uit de **zijde** van Jezus. Er staat van Jezus geschreven: “Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer zal gesteld hebben (= Zijn kruisdood), zo zal Hij **zaad** zien... (Hij zal) velen rechtvaardig maken...”: *“Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. **Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht (sv: zaad) zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn. Om de moeitevolle inspanning (sv: arbeid) van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden. Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen **rechtvaardig maken**, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.”*** (Jes. 53:10-11, HSV)

Aan het eind van de volgende paragraaf zal nog even bij deze verkeerde opvatting over de manne-

lijke zoon van Openbaring 12 (èn bij de geestelijke achtergrond daarvan) worden stilgestaan.

Deel 2

De Bruidsgemeente en het herstel van Israël

17

Het is dus onweerlegbaar, dat de vrouw van Openbaring 12 de Gemeente is en wel, om exacter te zijn (zie het voorgaande) **de Bruidsgemeente die leeft ten tijde van Christus' (weder)komst**. Het reeds gestorven deel van de Gemeente komen we tegen in de rechtvaardigen van de eerste opstanding. De beschrijving van Openbaring 12 toont ons dezelfde glorieuze Gemeente, waarover Efeze 5:27 spreekt en die er in het laatst der dagen zijn zal:

- *“Opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, **een Gemeente zonder smet of rimpel** of iets dergelijks, maar dat zij **heilig en smetteloos** (sv: **onberispelijk**) zou zijn.”* (Ef.5:27, HSV)

Deze Bruidsgemeente zal leden tellen uit zowel de Israëlvolken ⁹ (de Protestants-Christelijke volkeren van West-Europa, Amerika, Australië, Zuid-Afrika èn de Joden), als uit de heidenvolkeren. Dit onderscheid maak ik niet om aan te geven, dat er twee soorten christenen zijn, maar om het verbandanschouwelijk te maken tussen de Nieuwtestamentische realiteit (één in Christus) en de Oudtestamentische verhoudingen in de volkeren-

⁹ Zie noot 2.

wereld, die op aards niveau tot in de Nieuwtestamentische tijd doorwerken.

Sommigen zeggen, dat Openbaring 4 leert, dat de Gemeente dan al opgenomen is in de hemel, zodat er in Openbaring 12 geen sprake meer kan zijn van een Gemeente op aarde. Dat is niet juist. In de eerste plaats is de [Openbaring niet geschreven volgens een strikt chronologisch schema](#). On-

18 der verschillende beelden wordt op verschillende plaatsen over dezelfde gebeurtenis gesproken (zie nogmaals, aan het eind van deze studie, het “Diagram van het eschatologisch gedeelte van het Boek Openbaring”).

In de tweede plaats behoort Openbaring 4 niet tot het profetisch gedeelte van het boek Openbaring. Het geeft namelijk een tijdeloos beeld van de ordening van het Koninkrijk Gods (de hemelse [tabernakel](#)), waarin de plaats van de Gemeente gevonden wordt bij de 24 ouderlingen, die de Gemeente van alle tijden vertegenwoordigen. (Het is een “dwarsdoorsnede” van een **eeuwige** situatie – synchroon – het profetisch gedeelte is een “lengtedoorsnede” in de tijd, dus een opeenvolging van gebeurtenissen – diachroon –).

Het is dus in het geheel niet zo, dat de Gemeente na hoofdstuk 3 in de Openbaring **niet meer** voorkomt. Zij komt er wel degelijk in voor en speelt na Christus de belangrijkste rol in de eindgebeurtenissen.

Ook Israël komt in het boek Openbaring ter sprake. Maar op een bijzondere wijze, beantwoordend

aan wat Openbaring 12 als kerngebeuren van de eindtijd naar voren schuift.

De 144.000 verzegelden uit Israël ([Openb.7:2-8](#) + [14:1-5](#)) komen namelijk overeen met de mannelijke zoon van Openbaring 12. De verzegeling, om niet beschadigd te worden, correspondeert met de wegrukking ter bewaring van God. De kwalificaties gegeven aan de 144.000 in [Openbaring 14](#)¹⁰ sluiten geheel aan bij wat men van de vrucht van de huwelijksgemeenschap¹¹ van Christus en Zijn Bruid c.q. Bruidsgemeente verwacht. Ook in dit verband blijkt het nodig **onderscheid** te maken tussen het Israëldeel van de Bruidsgemeente en het deel uit de overige volkeren (heidenen). Het Israëldeel zal het “barende” deel van de Bruids-gemeente zijn. Uit het Israëldeel van de Bruids-gemeente zullen de 144.000 voortkomen (waar-

19

¹⁰ Of deze, ook ‘vers voor vers’: [Openbaring 14](#) (noot AK)

¹¹ In het natuurlijke leven wordt – na gemeenschap, bevruchting en geboorte – een baby zichtbaar, na 9 maanden verborgen te zijn geweest in de moederschoot. Hier – in geestelijk opzicht – is de mannelijke zoon ook eerst “verborgen” aanwezig in het Lichaam van de Bruid / Bruidsgemeente (want “de mannelijke zoon” is reeds onder hen), maar op-eens, net als bij een natuurlijke geboorte, wordt deze zoon OPENBAAR (= **het openbaar worden van de zonen Gods** – zie Romeinen 8:18-19). Het is dus niet “de geboorte van een zoon” die – in geestelijke zin – nog moet groeien, maar deze zoon wordt openbaar (= manifesteert zich) in de status van “een VOLWASSEN (= VOLMAAKTE) zoon. Geestelijk gezien: gekomen tot “*de mate van de grootte van de volheid van Christus*” (zie Efeze 4:13). (noot AK)

van dus de gehele Bruidsgemeente) de “moeder” zal zijn), de volmaakte, onberispelijke, van de aarde gekochte mannelijke zoon-groep, die uiteindelijk het wáre Israël zal zijn, namelijk de “strijder met God c.q. Christus” (Openbaring 12:5 in samenhang met Openbaring 19:15. Dat “heidenen hoeden met een ijzeren roede” heeft dus betrekking op Armageddon!). Daarom worden de

144.000 op bijzondere wijze met de stamnamen van Israël gekenmerkt: Zij komen èn uit de Bruidsgemeente (het “geestelijk milieu”) èn uit Israël (hoofdzakelijk het niet-Joodse Israël, namelijk de “kern” van het Christendom/-domein, de Christelijke naties van West-Europa, Amerika, enzovoorts, van waaruit heel de wereld beëvangelseerd is, het “aardse milieu”) voort. Hun positie is een bijzondere; zij behoren wèl en nièt tot de Bruidsgemeente; zij behoren eigenlijk (in de meest letterlijke zin) tot Christus! Het is het volk van prinsen / vorsten (Ps.45:17), de “koninklijke garde”, het eigenlijke Israël, een zondeloos volk, dat aan de zijde van Christus zal strijden in de **eindkamp**. Het beeld van Openbaring 14:1 – het Lam met de 144.000 op de berg (vergelijk Obadja 1:21) – is dan ook dat van een overwinnaars-schare, aan het hoofd waarvan Christus staat.

- *“En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem **144.000 mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven.**” (Openb. 14:1, HSV)*
- *“**Verlossers** zullen de berg Sion opgaan **om** het bergland van Ezau **te oordelen** (sv: te richten), en het*

koningschap zal van de HEERE zijn.” (Obadja 1:21, HSV)

21

Het herstel van Israël, dat begint in de [Spade Regen-opwekking](#) en dat culmineert (= het hoogtepunt bereikt) in [het aardse vrederijk van Christus](#), treedt in haar meest wezenlijke gedaante naar voren in de manifestatie van de mannelijke zoon-groep, een “keurkorps” uit het Israëlgedeelte van de Bruidsgemeente. Maar let op, de mannelijke zoon is niet alleen het meest wezenlijke van het herstel van Israël, het is ook het meest wezenlijke van de vervolmaking van de Bruidsgemeente. De dag zal komen, die het ons openbaren zal, dat **dit** het ko-men is “tot een volkomen man” (Ef. 4:13) en de openbaring van “de zonen Gods” (Rom. 8:19):

- *“**totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een (geestelijk gezien) volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus,**”* (Ef. 4:13, HSV)
- *“Romeinen 8:19 Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen (grondtekst: **zonen**) van God.”* (Rom. 8:19, HSV)

Hier komen de geschiedenissen van Israël en de Gemeente dus samen.

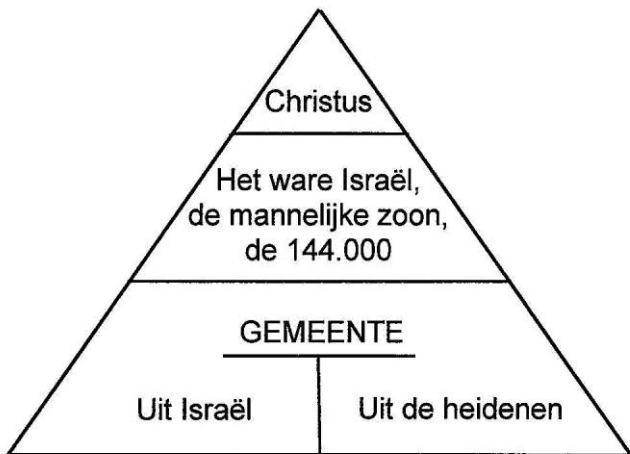
Om een voorbeeld te geven van hoe gedwaald wordt door **ongeestelijk denken** – hoe nodig is het **vervuld te zijn** met [de Heilige Geest](#) – verhaal ik u het volgende. Dr. J. H. Bavinck in zijn “En voort wentelen de eeuwen” zegt terecht dat de vrouw een beeld is van de Gemeente. Maar van een Bruidsgemeente, levende bij de wederkomst van

de Here Jezus Christus, weet hij niet, en van de verhouding van Christus tot deze Bruidsgemeente als van die van een Bruidegom tot Zijn Bruid ook niet. Evenmin kan hij zich voorstellen een volmaakte en met hemelheerlijkheid beklede Gemeente. Daarom ziet hij in de mannelijke zoon van Openbaring 12 Christus, hoewel Deze onmogelijk een Zoon van de Gemeente kan worden genoemd! De gedachte aan een zondeloos en voortreffelijk keurkorps uit de Gemeente van de laatste dagen, zou hij waarschijnlijk als godslasterlijk of als sektarisch van de hand hebben gewezen. Van de vrouw zegt hij (bedoelende de Gemeente), dat zij alleen maar geschilderd kan worden als bekleed met de zon en met de krans van sterren, omdat zij de moeder van Jezus Christus is (pag. 12). Dat hetgeen bij de mens onmogelijk is, bij God wèl mogelijk kan zijn, heeft hij bij de verklaring van dit Bijbelgedeelte waarschijnlijk niet overwogen. Omdat men **niet** de verlossing **wil** die de Bijbel bedoelt, erkent en ontvangt men ook **niet** de doop met [de Heilige Geest](#). En omgekeerd is het niet hebben van de Heilige Geest er weer de oorzaak van, dat men aards en **ongeestelijk** blijft denken en kortzichtig is (zogenaamd wars zijnde van “perfectionisme”).

Om een voorstelling te geven van de hiërarchie van het Koninkrijk Gods, gebruikt men wel de piramidevorm (de piramide is het **enige** bouwwerk met een “uiterste Hoeksteen”).

Uit wat in het voorgaande gezegd werd, kan men het volgende met betrekking tot de **opbouw** van het Koninkrijk Gods afleiden:

23

Met al deze “voorinformatie” zijn wij in staat de zaken, betrekking hebbend op de laatste dagen, op een rij te zetten. [Wegname en opname](#) – van de Gemeente – zullen daarbij voor ons in het voor dit artikel gesteld kader als hoofdmomenten gelden.

De gegeven “voorinformatie” was om twee redenen noodzakelijk.

1. Ten eerste: of wij een “wegname” en een “opname” moeten onderscheiden, hangt af van met wie wij de vrouw van Openbaring 12 identificeren.

2. Ten tweede: geloof in de van de òpname te onderscheiden wègname hangt samen met geloof in de schitterende creatie, die [de mannelijke zoon](#) zal zijn. ¹²

De tweevoudige wederkomst

Over Christus' wederkomst wordt in de Schrift op twee wijzen gesproken:

- 24
1. Het zal een komst zijn om Zijn Bruids-(gemeente) tot Zich te nemen. Zie onder andere: Mattheus 25:1-13, Johannes 14:3.
 2. Het zal een komst zijn ten oordeel, te voltrekken over satan en zijn leger, en over de goddelozen dezer wereld: de komst voor [Armageddon](#). Zie onder andere: Zacharia 14:2-4, 2 Thessalonicenzen 1:7-8 + 2:8, [Openbaring 19](#):11-21 (noot: "het avondmaal van de grote God", uit Openbaring 19:17, is niet "het avondmaal van het Lam").

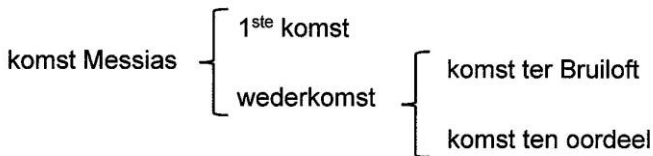
De vraag komt op: zal dit gelijktijdig geschieden? Het antwoord moet zijn (zoals uit de samenhang der Schriftopenbaring en uit Openbaring 12 in het bijzonder blijkt): "**Neen**" (zie ook het eerder gestelde in deel 1 ¹³).

¹² Zie eventueel onze GRATIS studie "[De mannelijke zoon in het boek ESTHER](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

¹³ Voor uw gemak hier nogmaals vermeld: Voorts is het nodig te weten, dat de wederkomst van Christus nochtans 2 fasen omvat. Er zal een **onzichtbare** wederkomst –ter Bruiloft– en een **zichtbare** –ten oordeel– zijn (en die 2 wederkomsten vallen niet samen). (noot AK)

Dat beide “wederkomsten” (één onzichtbaar en één zichtbaar voor de ganse wereld) in de Schrift gewoon “wederkomst” (of iets anders, maar dan de wederkomst bedoelende: bijvoorbeeld “openbaring”) genoemd worden of als zodanige enkelvoudige gebeurtenis worden beschreven, zegt nog niets. De profeten van het Oude Testament spreken altijd slechts over **de komst (enkelvoud)** van de Messias en spreken dan merendeels over Zijn heerschappij, maar Jesaja vooral, toch ook over Zijn lijden. Tot aan de hemelvaart van Christus heeft niemand begrepen, dat tussen beide facetten van deze **éne** (in het Oude Testament genoemde) komst van de Messias een lange tijd (namelijk 2000 jaar, “het dal der Gemeente”) moet liggen. De **ene komst** van de Messias valt dus uiteen in een **eerste komst** en een **wederkomst**. Zo is het nu ook met de wederkomst gesteld. De éne wederkomst van Christus valt uiteen in een 1ste wederkomst (ter Bruiloft) en een 2de wederkomst (ten oordeel).

Om het schematisch weer te geven:

Uit de Schrift leren wij, dat de komst [ter Bruiloft](#) een definitieve [scheiding](#) brengt in de Gemeente

der laatste dagen: een “[wijze-maagden](#)-deel”, de uiteindelijke Bruidsgemeente, en een “[dwaze-maagden](#)-deel”, de latere martelaren van de Grote Verdrukking.

26 Bij de wegname of aanname zal alleen de Bruidsgemeente zijn betrokken. Aan de òpname (in de lucht – AK) zal de Gemeente van alle tijden, deelhebben (Bruidsgemeente, laatste martelaren en alle overige, gestorven heiligen). Wie de wegname niet ziet, kan **niet** onderscheidend spreken over de Gemeente en de Bruidsgemeente.

Het gaan in de Bruiloftszaal is echter nog niet de wegname (uit de gelijkenis van de 10 maagden zou men dat menen te kunnen opmaken, maar: het is een gelijkenis – het gaat in de 1ste plaats om één gedachte – en: hier is weer een voorbeeld van “samentrekking” in de profetie). Want bij de wegname (of aanname) – leert Openbaring 12 ons – is de **vrouw / Bruid / Bruidsgemeente** reeds gehuwd en heeft zij zelfs reeds een zoon gebaar. Jezus spreekt dan ook niet over de wegname als een oproep ter bruiloft: “Twee zullen op een bed,... op de akker,... in de molen zijn, **de één zal, aangenomen, de ander verlaten worden**” (Matth. 24:40-42; Luk. 17:34-37). De (definitieve) scheiding die de Bruiloft van het Lam in de dan levende Gemeente aanbrengt, wordt openbaar (= blijkt) bij de wegname; de [Bruiloft van het Lam](#) vindt eerder, in het verborgen, hier op aarde plaats.

De wegname van de Bruidsgemeente

27

De “Bruiloft van het Lam” gaat dus aan de wegname vooraf. Na deze Bruiloft volgen de gebeurtenissen elkaar snel op. De Bruidsgemeente wordt (in geestelijke zin) “zwanger”, staat aan heftige vervolgingen bloot, en “baart” (ook in geestelijke zin) een zoon.¹⁴ Dan bereikt de vervolging een hoogtepunt, de mannelijke zoon wordt ten hemel weggerukt, alwaar onmiddellijk een zware strijd ontstaat, met het gevolg dat satan uit de hemel(-se gewesten) wordt geworpen. Dit is het moment van de manifestatie van de antichrist. Satan, uit de hemel geworpen, vaart in een mens die de tweede Judas, de antichrist, wordt. Pas nu vindt de wegname van de Bruidsgemeente plaats.

Deze wegname en de erop volgende **bewaring tijdens de Grote Verdrukking** hebben plaats op aarde, zoals uit Openbaring 12:6+14 blijkt. In de hemel zijn geen woestijnen (Openb.12:14): “buiten het gezicht van de slang” behoeft niet te worden gezegd van een plaats in de hemel, want de slang was al uit de hemel geworpen (Openb.12:14): een arend vliegt niet van de aarde naar de hemel, maar van de ene plaats naar de andere (vers 15-16): als een rivier achter de vluchtende vrouw uit geworpen wordt en de **aarde** deze rivier verzwelgt, is de vluchtrichting niet verticaal maar horizontaal en blijft de vrouw op aarde (Openb.12:15).

¹⁴ Zie noot 11.

De geschiedenis leert, dat God de Zijnen **op een plaats op aarde** weet veilig te stellen en te bewaren. God kon het volk Israël 40 jaar lang bewaren na hun exodus (= hun wegname uit Egypte) en koos daarvoor **ook de woestijn**. Wáár op aarde die plaats zal zijn, is niet te zeggen (weet men ook waar het toegesloten paradijs zich op aarde bevindt?). Jesaja 26:20 spreekt over “*binnenste kamers*” als de woestijnperiode bedoeld wordt en in Micha 7:14 is sprake van het “*woud*” en “*een vruchtbaar land*” (het merkwaardige is dat het Hebreeuwse woord **mdbr** (midbar), dat in het Oude Testament vertaald werd door “woestijn” (bijvoorbeeld in Jesaja 42:11 en Ezechiël 20:35), eigenlijk de betekenis heeft van “weideland” of “plaats van weilanden” – zie Nieuw Hebreeuws Duits woordenboek van M.D. Gross, blz. 233).

- “*Ga henen, mijn volk! ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren na u toe; **verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga.***” (Jes.26:20, sv)

In ieder geval is het voor God mogelijk om Zijn volk ook in een letterlijke woestijn te doen voeden (vergelijk Matth.4:11). Een duidelijke verwijzing naar de woestijn vinden wij in Mattheus 24:28 en Lukas 17:37, waar concreet de plaats bedoeld wordt waarheen de “aangenomen” **zullen** worden gebracht.

- “*Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen **de arenden vergaderd** worden.*” (Matth.24:28, sv)

- “En Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, aldaar zullen **de arenden vergaderd** worden.” (Luk.17:37b, sv)

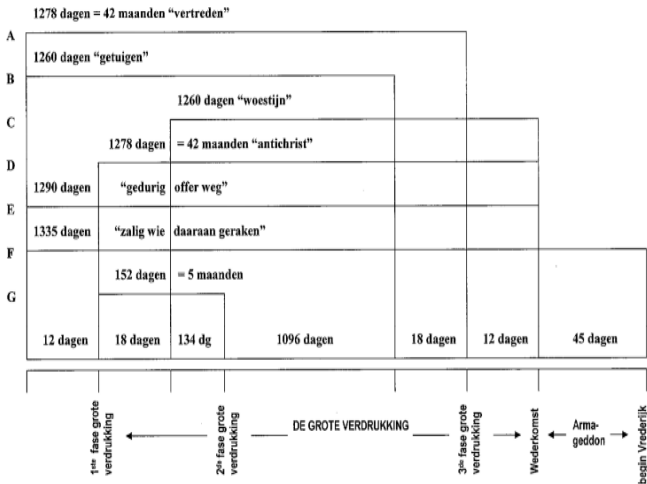
De vrouw met de arendsvleugelen (Openb. 12:14) is dezelfde groep gelovigen als de hier genoemde “arendsheiligen” (zie Offiler, “God en Zijn Bijbel” blz. 465) die zich rond “*het dode lichaam*” (de verzoening door en in Jezus) verzamelen.

29

Na de wegname in de woestijn, die door de kracht van de Heilige Geest geschiedt (als zijnde de “arendsvleugelen” – vergelijk ook Handelingen 8:39, waar wij lezen dat Filippus **door de Geest** werd **weggenomen** en **naar een andere plaats op aarde** werd gebracht), vervolgt de satan c.q. de antichrist de “overigen van het zaad van de vrouw” (Openb. 12:17) in wie wij thans zonder moeite het “[dwaze maagden-deel](#)” herkennen, het “Laodicea-deel” van de Gemeente der laatste dagen (terwijl de Gemeente van [Filadelfia](#) overeenkomt met [de wijze maagden](#) die bewaard worden uit de “ure der verzoeking die over de gehele wereld komen zal” = de Grote Verdrukking; Openb. 3:10). De “overigen van haar zaad” zullen **als martelaren sterven** tijdens de Grote Verdrukking (Openb. 7:9-17 + 13:7), terwijl het wijze deel van de Bruidsgemeente al die tijd in de woestijn bewaard zal worden. (Vergelijk de perioden van 3½ jaar, die zowel met betrekking tot het één als het ander genoemd worden – zie bijgaand schema uit de studie “[Dingen die met haast geschieden moeten](#)” – AK).

Bijlage 5:

De verschillende tijdsperioden met betrekking tot de grote verdrukking

30

- a. 1278 dagen = 42 maanden "het vertreden van de heilige stad door de heidenen" (zie Openb. 11:2)
- b. 1260 dagen "het profeteren van de twee getuigen" (zie Openb. 11:3)
- c. 1260 dagen "bewaring van de Bruidsgemeente in de woestijn" (zie Openb. 12:6)
- d. 1278 dagen = 42 maanden "van het regime van de antichrist" (zie Openb. 13:5)
- e. 1290 dagen "het gedurig offer weg" (zie Dan. 12:11)
- f. 1335 dagen "zalig wie daaraan geraken" (zie Dan. 12:12)
- g. 152 dagen = 5 maanden "gepijngd worden/de mensen beschadigen" (zie Openb. 9:5 en 10)

De opname van de (gehele) Gemeente

De antichrist wordt 3½ jaar de tijd gegeven. Dan komt Christus om een eind aan zijn regime te maken (Openb.11:15-19 + 19:11-21). (Dit is: 'de wederkomst **ten oordeel**' of 'de wederkomst **als Koning**'). Dit is de wederkomst waarvan [1 Thessalonicenzen 4:13-17](#) spreekt:

- “Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst (HSV: **de komst**) des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen.” (SV)

En nu komen wij tot de opname.

Bij déze wederkomst – **openbaar, en dus zichtbaar voor de ganse wereld** – wordt de Bruidsgemeente (dat is: degenen “die levend overblijven tot de komst des Heren”, 1 Thess. 4:15) “opgenomen”. Doch zij niet alleen, ook de heiligen / rechtvaardigen, van alle eeuwen, van de eerste opstanding (1 Thess. 4:17, “tezamen”), dat is de gehele reeds gestorven Gemeente inclusief de martelaren van de Grote Verdrukking. Omdat deze martelaren mede deel moeten hebben aan de opstanding van de rechtvaardigen, is het duidelijk, dat de ‘opname’ **niet vóór**, maar **nà** de Grote Verdrukking moet plaatshebben. Uit 1 Korinthe 15:51-53 leren wij dat de opname van zowel de opgestane,

als van de levende heiligen (= de Bruidsgemeente), gepaard zal gaan met een lichamelijke verandering.

- “Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar **wij zullen allen veranderd worden**; In een punt des tijds, in een ogenblik, **met de laatste bazuin**; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.” (1 Kor. 15:51-53, sv)

Zij ontvangen verheerlijkte, onverderfelijke lichamen. 1 Korinthe 15:50 geeft ons dan nog te verstaan, dat die verandering geschiedt met het oog op het binnentreden in het Koninkrijk Gods, [het 1000-jarige Vrederijk](#), waaruit nu onmiskenbaar is af te leiden (want de verheerlijking geschiedt bij deze opname), dat na de opname der Gemeente niets anders meer volgen kan dan [Armageddon](#) en (het binnengaan in) het 1000-jarige Rijk. Deze opname vindt dus plaats nà de Grote Verdrukking en kan daarom **onmogelijk** tot doel hebben: te bewaren voor de Grote Verdrukking. Tegenspraak is hier niet mogelijk. Vóór de opname moet de Bruidsgemeente nog op aarde verkeren, anders kan geen opname plaatsvinden. Hieruit volgt nog eens, dat de bewaring in de woestijn (3½ jaar vóór de opname) een gebeuren op áárde moet zijn.

Maar... deze opname van de (gehéle) Gemeente is **niet een opneming in de hemel**. De enige groep uit de Bruidsgemeente die in de hemel op-

genomen wordt – dat wil zeggen lichamenlijk – zal zijn de mannelijke-zoon-groep / **de 144.000**. Hun status moet dan ook die van Christus zijn, Die lichamenlijk ten hemel voer. De opname van al de rechtvaardigen van alle eeuwen, tijdens Jezus' komst ten oordeel, zal “slechts **een opname in de lucht zijn**” (1Thess.4:17; het Griekse “aera” is de atmosfeer rondom de aarde). Dat kan ook niet anders; Jezus komt dan namelijk weder naar de aarde... Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg (Zach.14:3). Hij komt dan om op aarde de eindstrijd van Armageddon te strijden en om Zijn Vrederijk te stichten. De Gemeente komt “de Here **tege-moet**” ¹⁵ (Thess. 4:17) in de lucht en begeleidt Hem

¹⁵ (Ingekorte) **Uitleg uit de Studiebijbel:**

De tekst van 1 Thess. 4:15-17 gaat o.a. over:

- a. De Here Zelf zal... NEERDALEN uit de hemel, en
- b. Wij... zullen... WEGGENOMEN worden in de wolken, naar een ONTMOETING met de Here in de lucht (volgens de Hernieuwde Statenvertaling). In de (oude) Statenvertaling staat: opgenomen worden,... de Here TEGEMOET.

De Studiebijbel (deel 8) zegt het volgende over 1 Thess 4:15-17, en dan vooral over bovenstaande 2 punten (a en b):

“Vanaf dit (15de) vers staat er ‘Christus’ of ‘Heer’ en niet meer Jezus, omdat het nu over de verheerlijkte Zoon van God gaat. (Dus moet het m.i. over de periode NA de Grote Verdrukking gaan, want als het gaat over de verheerlijkte Zoon van God, kan het toch niet zo zijn dat de antichrist nog tijd en gelegenheid krijgt om zijn gruwelplannen uit te voeren? – noot AK)

- ‘Neerdalen’ (namelijk vanuit de hemel, vergelijk Dan. 7:15, 1 Thess. 1:10 en Openb. 21:2 en 10) moeten we letterlijk

naar de aarde. Henoeh profeteerde van deze gebeurtenis al:

- “...Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele **duizenden** heiligen; Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen...” (Judas 1:14-15).

Als Jezus komt “met de wolken”, en “**aller oog Hem zal zien**” (Openb. 1:7), komt Hij met Zijn engelen, maar ook met Zijn “keurkorps”, de mannelijke-zoon-groep, die Hem als een koninklijke garde – en als Zijn eigen zoon (!) – toegevoegd zal zijn, allemaal “heirlegers vanuit de hemel” (Openb. 19:14). In de lucht zal dus de ontmoeting plaatsvinden met de Gemeente, waaronder de Bruidsgemeente, de “**vrouw** van het Lam” (Openb. 19:7).

nemen, evenals het opvaren (van Jezus – noot AK) naar de hemel (zie Hand. 1:9-11).

- Het Griekse woord “*harpazomai*” (= ‘gegrepen worden’, ‘WEGGENOMEN worden’), spreekt over een plotselinge verplaatsing door goddelijk ingrijpen (zie Hand. 8:39 en Openb. 12:5 – vergelijk Gen. 5:24 en 2 Kon. 2:11).

Het Griekse woord “*eis apantēsin*” (letterlijk: naar de ONTMOETING), was de vaste uitdrukking voor het buiten de stad tegemoet gaan en verwelkomen van een belangrijke bezoeker (zie Matth. 25:6 en Hand. 28:15), meestal een vorst, om hem EEN GELEIDE te geven BIJ ZIJN AANKOMST.

‘In de lucht’ geeft aan waar de ontmoeting plaatsvindt: tussen hemel en aarde. Het blijft hier onduidelijk:

- of de Heer met Zijn Gemeente eerst terugkeert naar de hemel (vergelijk Joh. 14:3),
- of dat, na de ontmoeting, de gemeente de Heer begeleidt NAAR DE AARDE.

Het “*eis apantēsin*” pleit voor HET LAATSTE.” (noot AK)

De tijdelijke scheiding van Bruidegom en Bruid

Wanneer vindt deze, voor de gehele wereld zichtbare, wederkomst plaats? 1 Thessalonicenzen 4:16 vermeldt, dat Christus zal nederdalen “**met de bazuin Gods**”. 1 Korinthe 15:52 spreekt ons van het slaan van “**de laatste bazuin**”. [Openbaring 11:15-19](#)¹⁶ leert ons dat de laatste bazuin **de 7de** van een reeks bazuinen / bazuinklanken is en dat deze inderdaad de komst van Christus inluit, een komst als Koning en om **op aarde** Zijn (1000-jarig) Koninkrijk te stichten.

Maar, zo kunt u zeggen, na dit gedeelte van Openbaring 11, dat over de 2de en zichtbare wederkomst van Christus handelt, volgt pas [Openbaring 12](#), dat toch de indruk geeft erop aan te sluiten. Dat het erop aansluit is niet te loochenen, maar dat het in aaneensluiting een chronologische weergave is van gebeurtenissen, is niet juist. Ik zei hierover al eerder iets in deze studie¹⁷. Het

¹⁶ Of deze, ook ‘vers voor vers’: [Openbaring 11](#) (noot AK)

¹⁷ **Voor uw gemak hier nogmaals vermeld:** In de eerste plaats is de Openbaring niet geschreven volgens een strikt chronologisch schema. Onder verschillende beelden wordt op verschillende plaatsen over dezelfde gebeurtenis gesproken. In de tweede plaats behoort Openbaring 4 niet tot het profetisch gedeelte van het boek Openbaring. Het geeft namelijk een tijdeloos beeld van de ordening van het Koninkrijk Gods (de hemelse tabernakel), waarin de plaats van de Gemeente gevonden wordt bij de 24 ouderlingen, die de Gemeente van alle tijden vertegenwoordigen. (Het is een “dwarsdoorsnede” van een **eeuwige** situatie –synchroon– het profetisch gedeel-

Boek Openbaring is opgebouwd uit taferelen, fragmenten. Openbaring 11:19 beschrijft ons het moment dat eindelijk de gehele wereld Christus en Zijn Bruidsgemeente aanschouwen kan, waar de symboliek van de Arke des Verbonds ons van spreekt.

Maar... bij dit aanschouwen is het alsof de ziener even stilstaat. En dat gebeurt ook.

36 Openbaring 12 begint.

Pas nu hij (de ziener) Christus en Zijn Bruidsgemeente verenigd ziet, ziet hij ook wat aan die definitieve vereniging voorafging: hem wordt een “terugblik” vergund. En in deze “terugblik” openbaart God de achtergrond, de “kern”, van het gehele wereldgebeuren. Wat de ziener meemaakt, is overigens een ervaring, die ook tot onze dagelijkse beleefwereld behoort: het plotseling aanschouwen van iets of iemand, kan een terugblik in het verleden tot gevolg hebben. Als het Boek Openbaring geheel volgens de chronologie was opgebouwd, zouden er minstens 2 perioden van 3½ jaar (grote) verdrukking moeten zijn, perioden die overigens geheel met elkaar overeenkomen: Openbaring 11:15-19 staat ingeklemd tussen twee passages, waarin deze tijdsduur genoemd wordt. Doch zien wij eenmaal – en voor zien en verstaan van de geestelijke dingen hebben wij de Heilige Geest nodig (!) – dat het boek Openbaring tafereels-

te is een “lengtedoorsnede” in de tijd, dus een opeenvolging van gebeurtenissen –diachroon –). (noot AK)

gewijze is opgebouwd, dan wordt het gemakkelijker het boek in samenhang te verstaan.

Bij de overstap van Openbaring 11 naar Openbaring 12 wisselt het toneel en de wijze van voorstelling inderdaad. In het laatste vers van Openbaring 11 wordt de Bruidsgemeente nog uitgebeeld door de Arke des Verbonds, die definitief verenigd is met haar Verzoendeksel, Jezus Christus.

37 Het 1ste vers van Openbaring 12 beeldt de Bruidsgemeente echter uit als een **vrouw**, die nu tijdelijk gescheiden is van haar Echtgenoot. Chronologisch gezien, moet het gebeuren van Openbaring 12 aan dat van Openbaring 11 voorafgaan.

De notie van de tijdelijke scheiding tussen de Bruidegom (= Jezus) en Zijn Bruid c.q. Bruidsgemeente **na het huwelijk** en de [Bruiloft van het Lam](#), maakt ook de onderscheiding – tussen onzichtbare wederkomst c.q. zichtbare wederkomst en wegname c.q. opname – mede noodzakelijk.

Dit is het, en daarmee wil ik besluiten, wat wij verstaan uit de zinnebeeldige geschiedenis van het Hooglied. Ook in [het boek Hooglied](#) volgen de hoofdstukken niet de chronologie.

Als de winter en de plasregens (= de [Spade-Regen-opwekking](#)) voorbij zijn (Hgl.2:11), komt de Bruidegom, die al zo lang kijkende was uit Zijn hemelse vensters (Hgl.2:9), en het Bruiloftsfeest volgt (Hgl.3:11), waarna Bruidegom en Bruid (de Sulamith) samen zijn. Maar het boek eindigt: met de roep van de Bruid: **“Kom haastelijk, mijn**

Liefste!...” (Hgl.8:14). Kennelijk is zij, na het samenzijn, voor korte tijd van de Bruidegom gescheiden. En dan lezen wij tot tweemaal toe ook nog dat de Bruid opkomt **uit de woestijn**:

- “Wie is zij die daar uit de woestijn (op)komt, als zuilen van rook (sv: als rookpilaren), in een wolk van mirre en wierook, van allerlei geurige kruiden van de koopman?” (Hgl.3:6, HSV)
- “Wie is zij die daar opkomt uit de woestijn, leunend (sv: liefelijk leunt) op haar Liefste?” (Hgl.8:5a, HSV)

Hoe toch is het Hooglied te begrijpen, ja hoe is alles wat Gods Woord leert over de laatste dingen te verstaan, als wij niet inzien, of weigeren in te zien, dat er zal zijn voor de Bruidsgemeente, een ontmoeting met Christus, een Bruiloft en een ure van gemeenschap en samenzijn met Hem. Maar er ook zal zijn een tijd van scheiding, van benauwdheid en een tijd van weggevoerd worden in de woestijn, gevolgd echter door een heerlijk weerzien, als Jezus komt met Zijn “helden” (Hgl. 3:7), de mannelijke zoon (= de 144.000), op de wolken van glorie!

Het onderwijs van de Schrift laat er geen twijfel over bestaan: de Bruidsgemeente zal haar wegname of aanname kennen vóór de Grote Verdrukking en 3½ jaar verblijven in de woestijn – wáár op aarde dit ook mag wezen – en dus **bewaard worden voor de Grote Verdrukking**.

Nà deze Grote Verdrukking zal de gehéle Gemeente (= de alsdan nog levende Bruidsgemeente èn alle opgestane gestorven **heiligen**, van alle

eeuwen) haar opname kennen, die echter niet is een opname in de hemel, maar een “**de Here tegemoet gaan in de lucht**”, om daarna in de richting van waaruit men kwam – de aarde – terug te keren, maar nu **met** onze Here Jezus Christus. “Dan” – en nu citeer ik C.J.H. Theys als hij Openbaring parafraseert (uit de studie: “[Die is en Die was en Die komen zal](#)”) – “is de Sluier, de Voorhang weggenomen, gelicht en ‘het einde van alle vlees’ is dan gekomen. **Allen** zullen straks de Shekinah-glorie ¹⁸ aanschouwen”.

Wat een dag van leed, van vuur en verschrikking zal dat zijn voor deze goddeloze wereld!

H. Siliakus

Enigszins bewerkt door A. Klein

Noot:

Ten gerieve van de lezer(es) wordt aan deze verhandeling een “Overzicht eschatologische data” toegevoegd (zie de volgende pagina).

¹⁸ De **Shekinah** (Hebreeuws שְׁכִינָה [H8701](#)) geeft de Goddelijke aanwezigheid aan, in het bijzonder in de Tempel te Jeruzalem. Ten tijde van de Uittocht was deze zichtbaar in de vorm van een wolk- en vuurkolom. (noot AK)

